

RVR 2010/95: Procesbelang. Bestaat er geen belang meer bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de voor het bouwplan verleende vrijstelling, nu...

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Instantie:	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Enkelvoudige kamer)	Datum:	11 augustus 2010
Magistraten:	Mrs. D.A.C. Slump, S.F.M. Wortmann, J.C. Kranenburg	Zaaknr:	200910027/1/H1.
Conclusie:	-	LJN:	BN3692
Noot:	-	Roepnaam:	-

Wetgeving: Woningwet art. 44; WRO art. 19 lid 2

Essentie

Procesbelang. Vrijstelling. Bouwvergunning.

Bestaat er geen belang meer bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de voor het bouwplan verleende vrijstelling, nu het bestemmingsplan onherroepelijk is?

Samenvatting

Het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel Osdorp (hierna: het DB) heeft op 18 december 2007 vrijstelling van het bestemmingsplan ex art. 19, tweede lid, WRO en bouwvergunning verleend voor het oprichten van een brug ten behoeve van een auto-ontsluiting van de wijk 'De Aker IV' te Amsterdam.

Bij besluit van 24 juni 2008 heeft het DB het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 4 november 2009 heeft de rechtbank het door appellant daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Tegen deze uitspraak heeft appellant bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep ingesteld.

In hoger beroep betoogt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij geen belang meer heeft bij beoordeling van het door hem ingestelde beroep. Hij voert daartoe aan dat dit oordeel tot gevolg heeft dat hem de gelegenheid wordt ontnomen invloed op de besluitvorming uit te oefenen. Appellant wijst er in dit verband op dat de door het DB aan de vrijstelling ten grondslag gelegde verkeersonderzoeken niet deugdelijk zijn. Voorts voert appellant aan dat niet is gebleken dat het DB heeft beoordeeld of zich één van de andere in art. 44 van de Woningwet opgenomen weigeringsgronden voordoet.

ABRvS: De Afdeling overweegt dat het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland bij besluit van 24 juni 2008 heeft besloten over de goedkeuring van het door de deelraad van het stadsdeel Osdorp bij besluit van 18 december 2007 vastgestelde bestemmingsplan 'De Aker IV'. Bij uitspraak van 20 mei 2009 in zaak nr. 200805199/1/R2 heeft de Afdeling beslist op de daartegen ingestelde beroepen en dit besluit in stand gelaten. Nu het bestemmingsplan, dat voorziet in de aanleg van een brug op het perceel, daarmee onherroepelijk is geworden, heeft de rechtbank met juistheid overwogen dat in beginsel geen belang meer bestaat bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de voor de bouw van de brug verleende vrijstelling. Thans kan de in geding zijnde brug immers zonder vrijstelling, en derhalve zonder verkeerskundig onderzoek, worden verleend indien deze niet in strijd is met het bestemmingsplan, hetgeen door appellant niet wordt betwist. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan desondanks belang bij een beoordeling van het besluit tot vrijstelling kan worden aangenomen, is niet gebleken.

Nu appellant in beroep uitsluitend gronden heeft gericht tegen het verleende vrijstellingsbesluit, heeft de rechtbank geen oordeel kunnen geven over het pas in hoger beroep naar voren gebrachte betoog dat niet gebleken is of zich één van de andere in art. 44 van de Woningwet opgenomen weigeringsgronden voordoet. Reeds omdat het hoger beroep gericht is tegen de aangevallen uitspraak, er geen reden is om aan te nemen dat appellant dit niet bij de

rechtbank heeft kunnen aanvoeren en hij dit, gelet op de functie van het hoger beroep, had behoren te doen, dient dit betoog buiten beschouwing te blijven.

De Afdeling verklaart het hoger beroep ongegrond en bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

Zie ook

Zie ook:

- ABRS 19 mei 2010, 200905718/1/H1, *LJN* BM4988;
- ABRS 17 februari 2010, 200903373/1/H1, *LJN* BL4125;
- ABRS 23 september 2009, 200808346/1/H1, *LJN* BJ8269;
- ABRS 18 juni 2008, 200703692/1, *LJN* BD5080;
- ABRS 9 april 2008, 200704333/1, *LJN* BC9066;
- ABRS 16 januari 2008, 200703584/2, *LJN* BC2091;
- ABRS 19 december 2007, 200702348/1, *LJN* BC0508;
- ABRS 6 juni 2007, 200607279/1, *LJN* BA6492;
- ABRS 30 juni 2004, 200306687/1, *LJN* AP4642;
- ABRS 18 februari 2004, 200304371/1, *LJN* AO3953;
- ABRS 4 februari 2004, 200304432/1, *LJN* AO2888;
- ABRS 10 december 2003, 200203143/1, *LJN* AN9686.

Wenk

Wenk:

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State meermalen heeft overwogen (zie onder meer haar uitspraak van 16 juli 2003, *LJN* AH9900) kan een belanghebbende bij de ter zake bevoegde rechter slechts opkomen tegen een besluit, indien hij bij het instellen van dat rechtsmiddel procesbelang heeft, in die zin dat hij een rechtens relevant belang heeft bij een inhoudelijk oordeel over dat besluit.

Het komt regelmatig voor dat belanghebbenden bij de bestuursrechter opkomen tegen een bouwvergunning, die met een vrijstelling van het bestemmingsplan (of onder de nieuwe Wro: ontheffing van het bestemmingsplan of projectbesluit) is verleend, maar verzuimen om tijdig op te komen tegen een bestemmingsplanherziening, waarin het vergunde bouwplan rechtstreeks wordt toegestaan. Zodra het nieuwe bestemmingsplan onherroepelijk is geworden, staat vast dat voor het bouwplan, indien opnieuw op de bouwaanvraag beslist zou moeten worden, ook zonder vrijstelling bouwvergunning kan worden verleend. Hierdoor bestaat er in beginsel geen belang meer bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de voor het bouwplan verleende vrijstelling. Beroepsgronden die zien op gebreken in de belangenafweging of in de ruimtelijke onderbouwing, bijvoorbeeld het ontbreken van een deugdelijk verkeersonderzoek, kunnen in dat geval niet meer leiden tot vernietiging van de bouwvergunning. Deze beroepsgronden worden immers geacht te zijn weerlegd in de bestemmingsplanprocedure, waarin de appellant niet is opgekomen. Toch kunnen er bijzondere omstandigheden zijn, op grond waarvan een belang bij een inhoudelijke beoordeling van de verleende vrijstelling kan worden aangenomen. Als regel worden bijzondere omstandigheden echter maar hoogst zelden aangenomen. Er zijn mij geen gevallen bekend in de jurisprudentie, waarin bedoelde bijzondere omstandigheden werden aangenomen, behoudens het geval dat de appellant stelt schade te hebben geleden als gevolg van de bestuurlijke besluitvorming. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 5 juni 2002, no. 200106139/1 (*AB* 2002/349), kan er in dat geval toch procesbelang bestaan (of beter gezegd: resteren). Daartoe is wel vereist dat tot op zekere hoogte aannemelijk is gemaakt dat deze schade daadwerkelijk is geleden als gevolg van de verlening van de vrijstelling (o.a. ABRS 26 april 2006, 200505312/1 en ABRS 28 maart 2007, 200604404/1).

Rechtszoekenden dienen zich ervan bewust te zijn dat een vrijstelling van het bestemmingsplan (of onder de nieuwe Wro, een ontheffing of projectbesluit) gevolgd kan worden door een bestemmingsplanherziening. De wet voorziet niet in de verplichting van de gemeente om een belanghebbende, die bezwaar of beroep heeft ingesteld

tegen een bouwvergunning en vrijstelling, persoonlijk in kennis te stellen van het feit dat er ondertussen een nieuw bestemmingsplan in procedure wordt gebracht, dat rechtstreeks in het aangevochten bouwplan voorziet. De Afdeling komt zelfs niet toe aan een oordeel over de vraag of het van onbehoorlijk bestuur getuigt, dat de gemeente naast een vrijstellingsprocedure op grond van art. 19 WRO tevens een bestemmingsplanprocedure heeft opgestart, eenvoudigweg omdat het bestemmingsplan onherroepelijk is geworden, zodat van de rechtsgeldigheid daarvan moet worden uitgegaan (ABRS 23 september 2009, *LJN BJ8269*).

Een rechtzoekende, die hangende een bezwaar- of beroepsprocedure ermee wordt geconfronteerd dat ondertussen een bestemmingsplanherziening heeft plaatsgevonden, die onherroepelijk is, doet er verstandig aan goed te onderzoeken of het aangevallen bouwplan wel in alle opzichten in overeenstemming is met het nieuwe bestemmingsplan. Immers, alleen indien dat rechtens vast komt te staan, kan de bestuursrechter de appellants procesbelang ontzeggen ter zake van het vrijstellingsbesluit. Is eenmaal rechtens vastgesteld dat het bouwplan volledig in overeenstemming is met het bestemmingsplan, dan kan de appellant enkel nog gronden aanvoeren tegen de bouwvergunning (o.a. strijd met bouwbesluit, bouwverordening, redelijke eisen van welstand) en niet meer tegen de vrijstelling.

Partij(en)

Appellant A en appellante B (hierna tezamen en in enkelvoud: appellant),
tegen

de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 4 november 2009 in zaak nrs. 08/3159, 08/3130 en 08/3308 in het geding tussen: appellant en het dagelijks bestuur van het stadsdeel Osdorp, thans stadsdeel Nieuw-West.

Uitspraak

RvS:

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2007 heeft het dagelijks bestuur aan het stadsdeel Osdorp vrijstelling en bouwvergunning verleend voor het oprichten van een brug op het perceel gelegen tussen locatie 1 en locatie 2 te Amsterdam (hierna: het perceel).

Bij besluit van 24 juni 2008 heeft het dagelijks bestuur het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij mondelinge uitspraak van 4 november 2009, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 11 november 2009, heeft de rechtbank het door appellant daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 22 december 2009, hoger beroep ingesteld. De gronden van het hoger beroep zijn aangevuld bij brief van 2 juli 2010.

Het dagelijks bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juli 2010, waar appellant A en appellante B, in persoon, en het dagelijks bestuur, vertegenwoordigd door mr. G.B. van Driel, werkzaam bij het stadsdeel, bijgestaan door drs. H. Talsma, werkzaam bij Goudappel Coffeng B.V., zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bouwplan voorziet in de plaatsing van een brug ten behoeve van een tweede auto-ontsluiting van de wijk 'De Aker IV, deelgebied 5/6'. Het dagelijks bestuur heeft hiervoor vrijstelling krachtens artikel 19, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening verleend.

2.2. Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij geen belang meer heeft bij beoordeling van het door hem ingestelde beroep. Hij voert daartoe aan dat dit oordeel tot gevolg heeft dat hem de gelegenheid wordt ontnomen invloed op de besluitvorming uit te oefenen. Appellant wijst er in dit verband op dat de door het dagelijks bestuur aan de vrijstelling ten grondslag gelegde

verkeersonderzoeken niet deugdelijk zijn. Voorts voert appellant aan dat niet is gebleken dat het dagelijks bestuur heeft beoordeeld of zich één van de andere in artikel 44 van de Woningwet opgenomen weigeringsgronden voordoet.

- 2.2.1.** Het betoog slaagt niet. Bij besluit van 24 juni 2008 heeft het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland besloten over de goedkeuring van het door de deelraad van het stadsdeel Osdorp bij besluit van 18 december 2007 vastgestelde bestemmingsplan 'De Aker IV'. Bij uitspraak van 20 mei 2009 in zaak nr. 200805199/1/R2 heeft de Afdeling beslist op de daartegen ingestelde beroepen en dit besluit in stand gelaten. Nu het bestemmingsplan, dat voorziet in de aanleg van een brug op het perceel, daarmee onherroepelijk is geworden, heeft de rechtbank met juistheid overwogen dat in beginsel geen belang meer bestaat bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de voor de bouw van de brug verleende vrijstelling. Thans kan de in geding zijnde brug immers zonder vrijstelling, en derhalve zonder verkeerskundig onderzoek, worden verleend indien deze niet in strijd is met het bestemmingsplan, hetgeen door appellant niet wordt betwist. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan desondanks belang bij een beoordeling van het besluit tot vrijstelling kan worden aangenomen, is niet gebleken. In hetgeen appellant heeft aangevoerd met betrekking tot de bestemmingsplanprocedure, is geen bijzondere omstandigheid gelegen. De omstandigheid dat de Afdeling in zaak nr. 200805199/1/R2 de door appellant overgelegde second opinion van Peutz B.V. van 5 februari 2009 en de actualisering hiervan van 19 oktober 2009 niet bij haar beoordeling heeft betrokken, is evenmin een bijzondere omstandigheid in bedoelde zin.

Nu appellant in beroep uitsluitend gronden heeft gericht tegen het verleende vrijstellingsbesluit, heeft de rechtbank geen oordeel kunnen geven over het pas in hoger beroep naar voren gebrachte betoog dat niet gebleken is of zich één van de andere in artikel 44 van de Woningwet opgenomen weigeringsgronden voordoet. Reeds omdat het hoger beroep gericht is tegen de aangevallen uitspraak, er geen reden is om aan te nemen dat appellant dit niet bij de rechtbank heeft kunnen aanvoeren en hij dit, gelet op de functie van het hoger beroep, had behoren te doen, dient dit betoog buiten beschouwing te blijven.

- 2.3.** Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

- 2.4.** Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.